

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

T ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

fluuius est in agro. Sed in grō tīrynthi cum th aspirato scribit inultima syllaba: vt regula docet græca. Tīryns autē scēmi. gñis: vrbs est in Peloponēso. de qua Sta. lib. Theb. iij. Su⁹ excit in arma. Antiquā tīrynthia deus. Hec a Plī. lib. iij. natu. hīsto. tīrynthia appellat. Tiro cū t exili & i latino scribit: et si a Torrel. cū y græco scribi p̄cipiat: dici pōt nouus miles. Tyrus cū t exili & y græco: vrbs fuit ante omēs Syrię vrbes & phœnices vetustate originis: magnitudine & claritate memorāda: vt scribit Curtius lib. iij. quæ: teste Seruio etiam Sarra dicta fuit. Tyro cū t exili & y græco: nympha fuit Salmonei regis filia: ex qua Neptunus Feliam procreauit Neleū: teste Home. lib. xi. Odissæ. Tyrrhus cū t exili & y græco & duplicato r secūdo aspirato: propriū fuit viri nomen. Tyrras cū t exili & y græco: fluui⁹ est Scithiæ: teste Herodoto lib. hīsto. iij. Thyree huius thyrees cū th aspirato & y græco: insula est Peloponēsi: teste Herodoto lib. p̄fato. de q̄ Sta. lib. iij. Thæb. Et Lacedemoniū Thyree lectura cruorem. Thyra: oppidū est Missiæ inferioris. teste Ptolem. Tyrias: fluui⁹ est Indiæ: vt idem Ptolemus ostendit. Tyrānus cū t exili & y græco scribitur: teste em Trogus quęq; ciuitas: & gens: rerū publicarū imperiū ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiū maiestatis vt scribit Iustin⁹: non ambitio popularis: sed spectata inter bonos moderatio p̄uehebat: qui & tyranni vocabantur: iuxta quē modū Virg. ipse lib. vij. æneid. Aenēā suū quē pium semp esse voluit tyrannū dixit cum ait. Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Sed crescēte maiitia cū superbe reges regnare cepissent tyrāni nomen ad illos solum restrictū est: q̄ per insolentiam imperij viribz abutebantur: cui rei testimonio idem sit. Vir. li. gnei. iij. dicēs. Gens bello præclara iugis insedit herufcis. Hæc multos florentē annos rex deinde supbo. Imperio & suis tenuit Mezentius armis. Et subdit: quod ad superbiam respicit. Quid memorem infandas cædes: quid facta tyranni: vt de Scelesto Pygmalione prius dixerat li. ænei. i. Cōuertit quibz aut odiū crudele tyranni. Aut met⁹ acer erat. Festus autē a Tyrrhenis ppter eorū perpetuā crudelitātē tyrānos dictos tradit. Tyrannis huius tyrānidis eadē scriptura: scēmi. gñis dici potest crudelitas. Iuuenā. Quid Nero tam sæua crudaq; tyrānide fecit? Tyro. Reg. in dic. Tyrius.

Tiro. ibidem.

Tyrus. Require ibidem.

Titan huius titanis cum t exili vtrobiq; & i lati. & Titanus hui⁹ titani declinari potest: dicente in mænechinis. Plauto. Barbas tremulū tira-

num: fuit Saturni frater: & pro sole ponitur Titanus item mons est Thessaliæ. Titanis huius titanidis eadem scriptura: luna vocata est Titanis. Require in dictione titan.

Titanus. Require ibidem.

Titubo titubas facit in p̄terito titubauit & titubatus sum: teste Prisciano

Titius. Require in dictione titus.

Titus cum t exili vtrobiq; & i latino: propriū fuit romani imperatoris nomē. Est & eodē nomine fluuius: teste Ptole. cuius ostiū est a latere septentrionali Galliæ Lugdunēsis. Tityus cum t exili vtrobiq; & i latino in prima & y græco in media syllaba scribit: et si a Gaspari. cum y græco in prima syllaba scribi p̄cipiat: fuit iouis & terre filius: dicente Virg. Necnō & Tityon terre omnipotentis alumnū. Huius magnitudo corporis nouem iugerum fuisse describit. Vñ Tibul. ait. Porrectusq; nouem tityus per iugera terra. Assiduus atro sanguine pascit aues

T ante O

Tollo tollis facit i p̄terito tolli & fm antiquos retuli: testibz Prisci. & Marcello Acciū inducente dicentē. Donec tu auxiliū Perseu tetulisti mihi. Est autē tollere mittere. Vir. lib. æneidos. ij. Vnius in miseri exitiū cōuersa tulere. Tollere: eleuare. Vir. Et mulcere dedit fluctus & tollere vento. Tollere inferre. Vir. lib. georgicorū. iij. Tollentēq; minas: & sibi colla tumentē. Tollere: ostēdere: erigere. Virg. lib. ænei. i. Cui mater media sese tulit obuia silua. Tollere: occidere. Varro. Nunquid patrē decem annorū nat⁹ nō modo fert seu tollit nisi veneno. Tollere differe. Plau. i. Pcenulo. Omnis extollo ex hoc die in aliū diem. Tollere: pati: sustinere. Virg. lib. ænei. iij. Iuuenēq; superbū: Seruicio enixæ tulimus. Tollere: alere: educare. Teren. in Ecyra. Hoc mihi vnū ex pluribz miseris reliquū fuerit malum: si puerū vt tollam cogit. Tollere: extollere. Salusti. in Catilina. Interea plebs cōiuratiōe p̄fecta: quæ primo cupida nouarū rerum nimis bello fauebat: mutata mētē: Catilinæ cōsilia execrari cœpit Ciceronē ad cælum tollere. Tollere: remouere. Virg. Tollere cuncta inquit: tollere in p̄prio scato. Virg. æneid. vij. Laborum: prima tulit finem.

Tondeo tondes p o secūde cōiuga. facit in p̄terito tondendi: in supino tonsum. A quo cōposita p̄teriti duplicationē nequaq; seruauit: vt scripsit Ser. sup lib. xi. ænei. Attamē detondeo p̄teritū duplicat: teste Prisci. qui & Varronē refert dixisse in magno talento. Detonderat in forcipibus. Format tamē & detondi in p̄terito Vnde Enn⁹ ait in annalibz. Et detondit agros lætos. Tundo tundis cum u tertię cōiugatiōis facit in p̄terito tundi, in supino tunsum: teste

Priscia. At vero Seruius sup lib. i. aeneid. Tando inquit in supino tunsum facit & tulum. vñ super. i. georgicorū ait. Antiqui em̄ n̄ addebāt quod nos ppter Euphoniā in aliquibz detra ximus: vt obtusus in aliquibz n̄ remāsit: vt tun sus. Vex: vt tradit Diomedes: tūdo duplex ha bet prateritū: tutudi scilicet & tunsi. ab vno fit supinū tunsum: ab altero tulum. Composita a tundo tu syllabam prateriti indifferentē habēt Hora. serm. xvij. Contudit articulos: qui pro se tollerēt atq; Ennius in annalibz. Vireq; va lentes: cōtudit crudelis hyems
Tondo Require in dic. tondeo.
Tonitru. Require in dic. tonitruū
Tonitrum. Require ibidem
Tonitrus. Require ibidem
Tonitruū & tonitrum. & tonitru. & tonitru⁹ hu ius tonitrus declinari potest. Hierony. in Ioan ne. cap. xij. Alij dicebant tonitruū esse factum: & Accius Prisci. referēte ait in Troadibz. Per suāsit aures inter tonitru et turbines. Luca. lib. vi. Seu tonitrus ac tela Iouis p̄saga notauit. Oui. li. Metamor. ij. Vnde solet tonitrus & ful mina mittere terris.
Tono tonas prima cōiuga. & tono tonis tertia declinari potest: testibz Marcel. & Prisc. vñ Var ro in eumenidibz ait. Sonitus matris deū toni mus: tibi nūc semiuiri. A primæ cōiugationis verbo formā p̄teritū tonauit: supinū tonatū. A verbo autē tertiæ fit in p̄terito tonui: in supi no tonitū. Horat⁹ in Epodo. Si quos cois in tonata fluctibus: Hyems ad hoc vertat mare. Notandū est: qd nomia quæ veniūt a vbi pri mæ iugationis: positionē supini habentibz in itum vel in ūtum p̄ter cæterorū verborū legem exiūt in atio: nō in itio vel in ūtum: vt veratio: crepatio: domatio: cubatio: nouatio: fricatio: etiā potius q̄ frictio. Sēctio tamē frequētius cō peritur q̄ secatio. Lauro & poro nō habēt supi na. neq; in atū neq; in itum neq; in ūtum: sed in otum. Ideoq; formāt noia sua lotio & porio: Lotor & potor. Horat. Potores bibuli: media denoste phaleri. Comperiē tamē lauatum & potatū: a quibz formāt lauator & potator: lauatio & potatio. Hora. in serm. vi. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauati admonuit. Teren. in Phormio. Nam potatur⁹ hodie apud me ē. Hierony. in ecclastico. capi. xxxiij. Qui bapti zatur a mortuo: & iteq; rangit mortuū: Quid p̄dest lauatio illius. Idem in parabolis. c. xxiij. Noli esse in cōiuijs potator. Luuo autē nec in hūc nec in illū modū suū format deriuatiuum Nā iutum in supino facit. A q̄ fit iutor. Vnde adiutor in vsu est. Cæterū ex altero supino for mator iuuatio. A domitū supino fit domitor. Ab alio supi. domatū format domator. Oui.

de tristibz. Quid tibi de tetrico referā domitore chimærg. Tibul. Te duce nō alias p̄uersus ter ga domator. Nā teste Prisc. verba primæ cōiuga. quæ formāt p̄teritū ui diuisa syllaba: antiq; tertia decli. declinare solebant. Ex quo patet: qd a primæ cōiugatiōis verbis p̄teritū terminabat in aui: supinū in atū. A quo supino deriuatiua in ator & in atio desinebāt. Quæ autē in ui diuisa syllaba p̄teritū formāt id nō a prima iuga. sed a tertia sumptū est: etsi vt plurimū ba ipa de vsu. prima cōiugatione declinent.

Tonsa. Regre in dictōe tonsus.

Tonsio. Require ibidem.

Tonstricula. Require in dictōe assitrix.

Tonstrix. Require ibidem

Tonsura. Require in dic. tōsus.

Tonsus huius tonsus. & hec tonsio. & hæc tonsura in vna fcatōe accipi p̄nt: teste Marcel. Ac cium inducente dicentē. Quænā est hec mulier funesta veste: tonsu lugubri. Hec tonsa p̄remo ponit. Vir. lib. vij. aeneid. Et in lento luctangur marmore tonsæ. qd Vgu. dicit posse declinari hic tonsus. Tonsas etiā Hiero. oues vocat: cū ait in cāticis ca. iij. Dentes tui sicut greges ton sarum quæ ascēderūt de lauacro.

Tophus cū t exili græca dictio est: neq; a tōdeo tōndes deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu. & p̄ducit primā syl. Vir. geor. ij. Et toph⁹ sca ber: & nigris exela chelydri. Iuue. Nec ingenu um violaret marmora tophū: gen⁹ est lapidis

Toral. Require in dictōe torale

Torale (inquit Ser. sup li. i. aenei.) mappa lon ga ē vel cortina: qd & p̄ apocopen toral vsur patur: dicēte Horat. Ne turpe toral ne sordida Torcular & p̄ apocopen torcular: (mappa. cu syllabā p̄ducit. Petrus Riga in Luca. Ecce xit turrim: torcular fodit in illa: quod & h̄or culum dici pōt: media (vt puto) correpta syl la ba. Marcel. Torculum: qd vsu torcular dico.

Torcular. Regre in dictōe torcularē

Torculum. Require ibidem

Toreuma huius toreumatis cū t exili: & hoc to reumatū declinari potest: teste Prisc. Neq; a tor no nas deriuat: vt cū Catho. somniauit Vgu. sed græcū vocabulū est: opus indicās pulcher rime sculptū dictū a Τορεω: qd ē sculpo. Sa lu. i. Catilina. Tabuias: signa: toreumata emūt

Toreumatum. Require in dictōe toreuma

Tormentū. Require in dictōe tortum.

Tornus græcum est vocabulū. Neq; a torqueo descendit: vt cū Catho. somniauit Vgu. tio.

Torqueo torques format p̄m̄torli supinū tor sum & torrū: teste Prisci. Est autē torquere infle dtere. Vir. georgicorū. ij. Ilyreos taxi torquent in arcus. Torquere gyro celeri rotare. Vir. li. aenei. i. Ast illum ter fluctus ibidem. Torquet R ij

agēs circum. Torquere: iacere: mittere. Vir. li. ænei. iij. In medios cælū torſisti primus Achi- uos. Torquere: ſuſtinere. Vir. li. ænei. iij. Ax- em humero torquet ſtellis ardentibꝫ aptum. Torques & torquis i recto declinari p̄t. Hiero. in parabolis. cap. i. Vt addat gratia capiti tuo: torques collo tuo. Sta. lib. Thab. vi. Torquis in hoſiles p̄ vulnꝫ tendit arenas. nā ſi torques dixiſſet: verſus ſtare nō poſſet. Et tam ſcemi. q̄ maſcu. gñis eſt: teſtibus Capro & Probo: & ſi tm̄ maſ. gñis Priſ. eē tradiderit. vñ Proper. ait Torquis ab incifa decidit vñca gula: circulus ē aureus monilis genus.

Torquis. Regre in diſtione torques.

Torrens. Require in dic. torris

Torridus. Require ibidem.

Torris cū duplicato r maſcu. & ſcē. gñis eſt: teſ- ſtibꝫ Capro & Probo: gnetiam & hic torrus: huius torri declinauerūt antiqui: vt etiā Pacu. prulit & Ennius. Priſcia. aūt maſ. tm̄ gñis eſſe dixit: ſuſtus eſt in ſummitate aduſtus. Torrus item torridꝫ interpraſ & aridus. Torrēs maſ. generis fluuius dicit: qui in æſtate ſiccatur.

Tortus. Require in diſtione torris

Tortum & tormentū in vno ſcato dici p̄t: teſte Marcel. Pacuius in Doloreſte. Nam te in tene bras ſæpe lacerabo fame clauſum: & fatigatos artus torto diſtraham.

Toruitas. Req. i dic. toruus.

Toruꝫ terribilis dicit. neqꝫ a torqueo torques deduci: vt cū Catho. Vguriſ omniauit. ſed a terreo terres deſcendit e in o cōuerſo: teſte Ser. ſicut (vt ait) officiū ab efficio efficis e in o mu- tato deriuat: inde toruitas dicta ē. vel (vt Pom- peius tradit) a ferocia taurorum: quali acerbi- tas: toruitas eſt vocata

Torus tota: grō totius. vel toti toræ toti dīō to- ti. vel toto toræ toto: Priſcia. teſte dednari pōt Tyl. ad Herēniū. Si res tota toræ aliq̄ rei neceſ-

T ante R

(ſe eſt

Trabes. Require in diſtione trabs

Trabs ſcemi. gñis & trabes in recto declinari p̄t teſte Var. de ling. latina. Teren. in Parmenone Alia trabs pronis in humū. Ennius in Medea. Vinā ne in nemore Pelio ſecuribꝫ accidiſſet in terrā abiegna trabes. Trabis pprie duo ſūt li- gna cōpacta: teſte Pōpei. quæ abuſiue & p vno tm̄ ligno tm̄ poniūt. A trabe hæc trabica deriua- tur: dicta q̄ ſit trabitꝫ p̄fixa: vt idē Pōpei ſcri- bit. Pacuii. Labiū trabica in alueos: genꝫ eſt na- uis. Thabracha vrbs eſt in Africa: teſte Pō- po. Mela: quā Prolemꝫ dicit eſſe Coloniam Numidię. de qua Syllius. Cum thabracha Sy- rium vulgus. Iuuen. ſaty. x. Quales vmbri- feros vt pandit thabracha ſaltus

Trabica. Require in diſtione trabs.

Trachina eſt i exili & ch aſpirato & y græco ſcri- bitur. Nā a τρᾶχινᾶ: quod eſt aſpero deri- uat: teſte Strab. oppidū eſt Capanig: q̄ nūcin- terpoſita a lra: thrachina: vel p̄ſali nume. Ta- rachynē appellant. quod etiā Anxur anteavo- cabat: quē nūc Tarachyna dicit. Liuiꝫ. Anxur fuit: q̄ nunc tarachynæ ſunt. Trachys eadē ſcri- ptura. & trachyn in recto declinari p̄t: teſte Pri- ſci. quinetiā & hæc trachyna ab actō græco for- mata. Sicut Salamis. Salamin. Salamina. Eleu- ſis eleuſin. Eleuſina: vrbs eſt Boetiæ: teſte Stra- de qua Luca. lib. vi. Flebile pieridū: Trachyn præciumqꝫ nefandum.

Trachyn. Require in diſtione trachyna.

Trachis. Require ibidem.

Tractō tractas quādoqꝫ a lram in cōpoſitione retinet. quandoqꝫ mutat in e: teſte Priſ. vt obtre- ctō: praſctō: detrctō: retractō

Tragula. Require in diſtione tragus.

Tragum. Require ibidem.

Tragus cū i exili hircus vocat. Tragꝫ item genꝫ eſt cōchꝫ mali ſaporis: vt ſcribit Pōpe. Hoc tra- gum genꝫ eſt rætis piſcatoriæ: q̄d aſas verricu- lū appellāt. Hæc tragula huiꝫ tragulꝫ genꝫ eſt tæli dicta: q̄ ſcutō infixā trahat: auctore Pōpe. Varro de ling. lati. Tragula dicta ab eo q̄ tra- hatur per terram. Lucil. Tunc ſperata: tum nu- mices portant tragula porro.

Traha a traho trahis. & trahea dici p̄t genus eſt vehiculi. Hiero. in li. i. Paralipo. c. xx. Ex fecit ſu- per eos tribulas & trahas: ſerea carpēta trāſire. Vir. geor. i. Tribulaqꝫ trahatqꝫ & iniquo pon- dere raſtri: vbi pes ſectidus dactylus eſt: & pri- ma ſyllaba poſitiōe duarum: quæ ſequunt cō- ſonantium tr producta eſt.

Trahea. Require in diſtione traha

Trama. Require in diſtione trames

Trames huiꝫ tramitis maſ. gñis eſt: teſte Priſ. ſy & ſcemi. gñe veteres ptulerunt: vt caper teſtat & Probꝫ. Trama latine ſubtegmen dicit. Per- ſiꝫ. Mihi trama figura: ſic reliqua. Hæc tramis ab Vgu. p extrema veſtimētū parte ponitur.

Tramis. Req. in dic. trames.

Trans in cōpoſitione nſ retinet: p̄terqꝫ cū his ver- bis: trano: trado: traſcio. Si aut cū his tribꝫ ver- bis: ducō: pono: eo: cōponat: nſ retinere poteſt & perdere: teſte Apule. Nā vtroqꝫ modo eſſe- ri poteſt. vt tranſduco: traduco: tranſpono: tra- pono: tranſeo: traneco.

Transfuga cōmunis gñis eſt: & iſ teſte Pompe. dicitur: qui cito ad hoſtes tranſfugit.

Trapeta cū i exili vtrobiqꝫ ſcemi. gñe: & trape- tum neutro declinari pōt. & a τρᾶπετο: quod ē voluo ſeu verito deſcēdit. Var. de ling. lau. tra- peta (inquit) a terendo dicit: niſi græcū eſt: q̄d quidē cū græcū ſit vocabulū ceſſat: vt a terēdo